ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 33.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ***, *27-го Апрѣля.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK***, *27-go Kwietnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 22-го Апрѣля.

СЛОВО

по прочтеніи Высочайшаго Манифеста, воспослѣдовавшаго въ 14-й день Марта 1848 года,

Преосвященнаго Иннокентія, Архіепископа Херсонскаго и Таврическаго.

Вы слышали гласъ возлюбленнаго Монарха нашего. Не безъ причины раздается онъ по всѣмъ краямъ Отечества. Среди всеобщаго мира и тишины, духъ злобы внезапно воздвигъ бурю, которая свирѣпостію своею превосходитъ все, отъ чего страдали когда либо царства и народы. На всемъ пространствѣ Запада уже нѣтъ почти ни одного изъ нихъ, который бы не испыталъ надъ собою ужаснаго превращенія порядка общественнаго.—Вездѣ слезы, кровь и пламень! Одна, Богомъ возвеличенная и Богомъ хранимая, Россія, яко Гора Сіонъ, стоитъ непоколебима среди всемірныхъ треволненій.

Но, возможно ли, чтобы враги и завистники Россіи не устремляли на нее алчныхъ взоровъ своихъ? чтобы злоба и лукавство ихъ не употребили всѣхъ силъ и средствъ для ослабленія того исполина, который за тридесять лѣтъ предъ симъ одинъ сокрушилъ соединенныя противъ него силы двадесяти языкъ, и теперь одинъ же остается на великой стражѣ всемірнаго порядка и правды?

Возлюбленный Монархъ нашъ провидитъ все сіе, и, яко Царь великодушный, не скрываетъ печальныхъ событій и будущихъ опасностей, а провозглашаетъ о нихъ въ слухъ всѣхъ; яко Царь мудрый, заранѣе уготовляетъ средства къ огражденію Отечества отъ бурь и язвъ иноземныхъ; яко Царь чадолюбивый, не медля раздѣляетъ чувства души своей съ сынами, Ему любезными; яко Царь благочестивѣйшій, и самъ возлагаетъ и всѣхъ располагаетъ возложить упованіе свое на Того, въ десницѣ Коего судьбы царствъ и народовъ.

Что убо речемъ въ отвѣтъ на любвеобильное ко всѣмъ намъ слово Царево?

Первѣе всего возблагодаримъ Монарха нашего за то, что Онъ, среди обышедшихъ царства и народы злоключеній, возлагаетъ упованіе Свое не на могущество земное, какъ имъ ни ущедрена свыше Россія,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 22-go Kwietnia.

PRZEMOWA

po przeczytaniu Najwyższego Manifestu, ogłoszonego 14 Marca 1818 roku,

Najprzewielebniejszego Innocentego, Arcybiskupa Chersońskiego i Tauryckiego.

Słyszeliście głos Najukochańszego Monarchy naszego. Nie bez przyczyny on się rozlega po wszystkich krajach Ojczyzny. Śród ogólnego pokoju i ciszy, duch złości nagle wzniecił burzę, która srogością swoją przechodzi to wszystko, od czego kiedykolwiek cierpiały państwa i ludy. Na całym obszarze Zachodu nie ma już ani jednego kraju, któryby nie doświadczył u siebie strasznego zakłócenia porządku publicznego.— Wszędy łzy, krew i ogień! Jedna tylko, od Boga wywyższona i od Boga strzeżona Rossya, jako Góra Syonu, stoi niezachwiana śród powszechnych zaburzeń.

Ale, czyliż podobna, aby wrogi i zawistnicy Rossyi nie zwracali też na nią łakomych swych oczu? aby ich złość i chytrość nie wytężyły wszystkich sił swoich i środków dla osłabienia tego olbrzyma, który przed trzydziestu laty sam jeden skruszył połączone przeciwko niemu siły dwudziestu narodów, i obecnie też sam jeden stoi na wielkiéj straży powszechnego porządku i prawdy?

Najukochańszy nasz Monarcha przewiduje to wszystko, i jako Monarcha wspaniałomyślny, nie skrywa bolesnych wypadków i grożących niebezpieczeństw, lecz mówi o nich w głos przed wszystkimi; jako Monarcha mądry, wcześnie gotuje środki dla zasłonienia Ojczyzny od burz i klęsk zagranicznych; jako Monarcha kochający swe dzieci, podziela zaraz uczucia swéj duszy z synami, Sobie miłymi; jako Monarcha najbogobojniejszy, i sam pokłada, i nakłania innych, ażeby pokładali ufność swoję w Tym, w Którego ręce losy państw i narodów.

Cóż przeto rzeczemy w odpowiedzi na pełne miłości ku nam wszystkim słowo Cesarza?

Przedewszystkiem złożmy dziękczynienia Monarsze naszemu za to, że On śród klęsk, które dotknęły wszystkie państwa i ludy, pokłada swoję ufność nie w potędze ziemskiéj, jakkolwiek wysoko stoi Rossya, ale w Bogu Wszech-

а на Бога Всемогущаго и Всеблагаго. Великъ Богъ Русскій! Тверда и непоколебима Вѣра Православная! Какихъ бѣгъ и ударовъ не перенесло возлюбленное Отечество наше, и изъ всѣхъ ихъ вышло свѣтлѣе и могущественнѣе прежняго,—вышло таковымъ потому, что никогда не теряло упованія на милость Божію, выну спасающую правыя сердцемъ. Не оставитъ Господь насъ и впредь всемогущимъ покровомъ Своимъ, доколѣ мы пребудемъ вѣрны заповѣдямъ Его и уставамъ Св. Церкви.

Возблагодаримъ Монарха нашего за то истинно отеческое довѣріе, которое онъ постоянно являетъ къ сынамъ любезной и вѣрной Ему Россіи. Чисты и правы сердца Русскія! Неизмѣнна вѣрность ихъ Помазанникамъ Божіимъ! Нераздѣльны въ душѣ ихъ высота Престола и благо Отечества! Святой союзъ сей скрѣпленъ навсегда не вчера и третьяго дня, а цѣлыми вѣками, неизмѣримымъ рядомъ совокупныхъ подвиговъ и славы. Чего искать сынамъ Россіи? Единаго Царствія Божія и блаженства вѣчнаго;—ибо все прочее, земное давно приложилось ей само собою.

Возблагодаримъ Монарха нашего за тотъ духъ мужественнаго миролюбія, коимъ дышитъ каждое слово Его, къ намъ обращенное. Щадя кровь Русскую, не мнитъ Онъ вступать вооруженною рукою въ распри и междоусобія Запада: пусть піютъ до конца чашу, растворенную гордостью и безуміемъ, да научатся печальнымъ опытомъ не мудрствовать паче, еже подобаетъ мудрствовати. Но, яко глава могущественнаго народа, Монархъ нашъ не могъ не возвысить въ слухъ всего свѣта державнаго гласа Своего о неприкосновенности всего, подвластнаго скиптру Всероссійскому. Чего страшиться Россіи? Поля Тарутина и Бородина, стѣны Москвы и Смоленска, брега Днѣпра и Березины внятно гласятъ и друзьямъ и врагамъ нашимъ, что въ Россію можно прійти въ тысячахъ и тмахъ, но выходятъ изъ нея, и то путемъ постыднаго бѣгства, токмо сотнями и десятками.

Исполняясь симъ чувствомъ благодарности къ Монарху нашему, не умедлимъ, братія, отозваться на гласъ Его и самымъ дѣломъ. Какъ и въ чемъ отозваться?

Во-первыхъ, усугубленіемъ молитвъ нашихъ о Немъ, да подастъ Ему Господь премудрость и силу, премудрость въ проразумѣніи злохитрыхъ козней вражіихъ, силу—къ отраженію всѣхъ стрѣлъ ихъ противъ насъ, видимыхъ и невидимыхъ. Если когда, то во времена, подобныя настоящимъ, какъ можно чаще должна быть повторяема молитва Церкви: *Спаси, Господи, люди твоя, и благослови достояніе твое, побѣды Благовѣрному Императору нашему на сопротивныя даруяй!*—Учите пѣть сію молитву самыхъ малыхъ дѣтей вашихъ, да научатся отъ колыбели благоговѣть предъ Царемъ Небеснымъ и любить Царя Земнаго.

Докажемъ, во-вторыхъ, благодарность Монарху нашему преискреннѣйшимъ выполненіемъ всѣхъ мудрыхъ и благотворныхъ велѣній Его. Долгъ сыновняго послушанія Власти предержащей всегда есть долгъ самый священный; но, когда буйство и своеволіе потрясаютъ цѣлыя царства, въ любви и сыновнемъ послушаніи Монарху заключено спасеніе всѣхъ и каждаго.

Докажемъ, наконецъ, благодарность нашу Монарху загражденіемъ слуха и сердца нашего отъ всѣхъ обаяній лжеименной мудрости иноземной. Новые враги наши, если могутъ быть чѣмъ вредны для насъ, то не числомъ ихъ и оружіемъ, а тлетворнымъ духомъ своимъ. Это люди, зараженные язвою крамолы, съ коими самое отдаленное сношеніе не безъ опасности. Подобясь духамъ искусителямъ, они обыкновенно представляются не врагами, а друзьями всѣхъ и каждаго. *Словa ихъ*, какъ выражается Св. Давидъ, *умякнуша паче елея, и та суть стрѣлы*; изъ устъ ихъ течетъ медъ и млеко, а подъ языкомъ ихъ—язва, въ сердцѣ ихъ—пагуба. Посему прилежно заграждайте, братія моя, слухъ отъ всего, что отзывается духомъ мудрованій иноземныхъ. Что принесли они родителямъ своимъ, Галламъ несчастнымъ? Шестьдесятъ лѣтъ народныхъ треволненій, неизсякаемыхъ слезъ и крови—въ прошедшемъ, и, конечно, не менѣе принесутъ въ будущемъ. Чѣмъ сопровождаются сіи лжемудрованія у тѣхъ легкомысленныхъ народовъ, кои попустили соблазнить себя пагубному примѣру Галловъ? Внезапнымъ исчезновеніемъ безопасности, общественной и частной, взаимнымъ недовѣріемъ и распрями, ниспроверженіемъ того, что созидалось вѣками и отъ чего

mogącym i Najdobrotliwszym. Wielki jest Bóg Rossyjski! Mocna i niewzruszona Wiara Prawosławna! Jakich nieszczęść i ciosów nie doznała już nasza ukochana Ojczyzna, a ze wszystkich ich wyszła świetniejszą i potężniejszą niż była uprzednio,— wyszła zaś taką dla tego, że nigdy nie traciła ufności w łasce Boskiéj, zawsze ocalającéj ludzi prawego serca. Nie wypuści nas Pan i nadal z pod wszechmocnéj opieki Swojéj, dopóki będziemy wierni przykazaniom Jego i przepisom Swiętego Kościoła.

Podziękujmy Monarsze naszemu za tę prawdziwie ojcowską ufność, którą ciągle okazuje ku synom ukochanéj i wiernéj Jemu Rossyi. Czyste są i prawe serca Russkie! Wierność ich niezmienna ku Pomazańcom Bożym! W duszy ich powiązane są nierozdzielnie wysokość Tronu i dobro Ojczyzny! Swięty ten sojusz utwierdzony jest nie od wczoraj lub onegdaj, ale od dawnych wieków, długim szeregiem wspólnych czynów i sławy. Czegoż mają żądać synowie Rossyi? Jednego tylko Królestwa Bożego i wiecznéj szczęśliwości; albowiem wszystko inne, ziemskie, dawno już przydane jej samo przez się.

Podziękujmy Monarsze naszemu za ten duch mężnéj miłości pokoju, którym oddycha każde słowo Jego, do nas zwrócone. Oszczędzając krew Ruską, nie ma On zamiaru wdawać się zbrojną ręką w kłótnie i wojny domowe Zachodu: niechaj wychylą do dna czarę zaprawioną pychą i szaleństwem; niech się nauczą bolesném doświadczeniem nie mędrkować tak, jak się im podobało mędrkować. Ale, jako głowa potężnego narodu, Monarcha nasz nie mógł nie podnieść w obec całego świata, mocarskiego głosu Swojego, względem nietykalności tego wszystkiego, co berłu Rossyjskiemu podlega. Czegoż się ma obawiać Rossya? Pola Tarutyńskie i Borodyńskie, mury Moskwy i Smoleńska, brzegi Dniepru i Berezyny głoszą zrozumiale i przyjaciołom i wrogom naszym, że do Rossyi można przyjść tysiącami i w massach, lecz wychodzi się z niéj, i to drogą haniebnéj ucieczki, tylko stami i dziesiątkami.

Przeniknąwszy się tém uczuciem wdzięczności ku Monarsze naszemu, nie zwlekajmy też, bracia, odpowiedzieć na głos Jego i rzeczą samą. Jakże, i w czém mamy odpowiedzieć?

Naprzód, podwojeniem modlitw naszych za Niego, aby Nań zesłał Najwyższy mądrość i siłę, mądrość w przenikaniu podstępnych sideł nieprzyjacielskich, siłę dla odbicia wszystkich przeciwko nam ich pocisków, widomych i niewidomych. Jeśli kiedy, tedy w czasach podobnych obecnym, jak można najczęściéj powinniśmy powtarzać modlitwę Kościelną: *Zbaw, Panie, ludy Twoje, błogosław dobytkowi Twojemu i daj zwycięztwo Prawowiernemu Cesarzowi naszemu nad nieprzyjaciółmi!* – Uczcie śpiewać tę modlitwę najmniejsze dzieci wasze, niech się nauczą od kolebki korzyć się przed Królem Niebieskim i kochać Króla Ziemskiego.

Dowiedźmy, powtóre, wdzięczności Monarsze naszemu przez najszczérsze wypełnianie wszystkich mądrych i dobroczynnych rozkazów Jego. Dług synowskiego posłuszeństwa ku najwyższéj Władzy jest zawsze najświętszym długiem; ale kiedy zuchwałość i swawola wzruszają całe Królestwa, w miłości i synowskiem posłuszeństwie ku Monarsze zawiera się ocalenie wszystkich i każdego.

Dowiedźmy, nakoniec, wdzięczności naszéj Monarsze zamykając nasze serca i uszy przed złudzeniem zwodniczéj mądrości zagranicznéj. Nowi nasi nieprzyjaciele, jeśli mogą być dla nas czémkolwiek niebezpieczni, tedy nie liczbą ani orężem, ale zgubnym duchem swoim. Są to ludzie, dotknięci zarazą buntu, z którymi nawet najodleglejsze stosunki grożą niebezpieczeństwem. Nakształt duchów kusicieli, ukazują się oni zwykle nie w postaci nieprzyjaciół, lecz jako przyjaciele wszystkich i każdego. *Słowa ich*, jak się wyraża św. Dawid, *miększe są od oleju, ale to są strzały*; z ust ich płynie miód i mleko, ale pod ich językiem— trucizna, a w sercu ich— zatracenie. Przetoż troskliwie zamykajcie, bracia moi, uszy przed wszystkiém, co tchnie duchem mędrkowań zagranicznych. Cóż za owoc przyniosły one twórcom swoim, Gallom nieszczęśliwym? Sześćdziesiąt lat domowych wichrzeń, nie wysychających łez i krwi — w czasach minionych, i zapewne, nie co innego przyniosą w przyszłości. Jakiż jest skutek tego fałszywego mędrkowania u tych lekkomyślnych ludów, które udały się za zgubnym przykładem Gallów? Oto nagle zniknęło bezpieczeństwo prywatne i publiczne; nastała wzajemna nieufność i kłótnie; obalono to, co wieki tworzyły, i od czego zależała pomyślność ogólna. Mamyż im tego zazdrościć? Niegdyś i Ojczyzna nasza miała

завидѣло благоденствіе всѣхъ. Этому ли завидовать? Имѣло нѣкогда и Отечество наше времена безначалія и междоусобій, и едва не погибло отъ нихъ навѣки. Въ два года, безначаліе произвело болѣе зла, нежели самая свирѣпость Монголовъ въ два вѣка. Ожесточеннымъ завистникамъ Россіи, очевидно, всего нужнѣе возбудить какъ либо въ сынахъ ея чувство недовольства своимъ: но кто можетъ быть такъ безуменъ, чтобы промѣнять свое на чуждое? Посему-то, если прежде чувство Христіанской скромности не позволяло намъ выставлять нашихъ преимуществъ, то, при настоящихъ обстоятельствахъ, долгъ любви къ Отечеству требуетъ чаще вспоминать о нихъ и провозгласить вслухъ всѣхъ.

У какого народа свѣтъ Вѣры Православной сіяетъ такъ незаходимо и въ такой чистотѣ и силѣ, что надобно токмо не смѣжать очей, чтобы постоянно видѣть предъ собою путь къ Царствію Небесному?—Въ какой другой странѣ престолъ Царскій такъ величественъ и, при всемъ величіи его, такъ близокъ и доступенъ народу, такъ благотворенъ для всѣхъ и каждаго, такъ украшенъ правдою и милосердіемъ?—Гдѣ оказывается столько уваженія къ нравамъ и преданіямъ предковъ, столько вниманія къ нуждамъ и потребностямъ общественнымъ, столько призрѣнія къ бѣдности и сиротству?—Гдѣ, наконецъ, какъ не въ Богохранимомъ Отечествѣ нашемъ, каждый, и великій и малый, можетъ въ мирѣ возлежать подъ смоковницею своею, не опасаясь ни за жизнь, ни за честь, ни за собственность свою? Не напрасно самые завистники Россіи говорятъ, что въ ней для блага общественнаго совершается годами то, что у другихъ народовъ происходитъ только вѣками. Не напрасно цѣлые сонмы сыновъ иноземныхъ ищутъ, какъ великой милости, войти въ составъ нашихъ градовъ и весей. И теперь, если бы открыть путь имъ, то многіе, безъ сомнѣнія, готовы были бы прелетѣть на крылахъ, дабы токмо спастись отъ окружающаго ихъ мятежа и всегубительства.

По чувству народнаго достоинства, не можемъ не присовокупить къ сему и то, что величіе и сила Россіи, когда ни являлись за предѣлами Отечества, всегда являлись не къ угнѣтенію, а ко благу народовъ. Не Россія ли усмирила могущество Оттомановъ, приводившихъ не одинъ вѣкъ въ трепетъ всю Европу? Не Россія ли расторгла узы неволи, кои налагалъ на нее грозный мечь Карла и Наполеона?—Не Россія ли, еще въ недавнія времена, побѣдоносно содѣйствовала къ возстанію изъ гроба единовѣрной Греціи? Не Россія ли неусыпно стояла доселѣ на стражѣ всемірнаго порядка и спокойствія, жертвуя для сего многими собственными выгодами? Не Россія ли, если дастъ Господь, послужитъ и въ будущемъ къ обузданію адскаго духа безначалія, отъ коего мятутся теперь царства и народы?

И кому, послѣ благословеній и милости къ намъ Царя Небеснаго, должно приписать величіе и силу самой Россіи, какъ не мудрости и неусыпному попеченію о благѣ ея Благочестивѣйшихъ Монарховъ нашихъ?—Всегда и твердо вѣровало Православное Отечество наше, что Они восходятъ на престолъ не по волѣ человѣческой, а по особенному о Нихъ Промыслу Божію: и вотъ, въ слѣдствіе сея вѣры и въ подтвержденіе ея предъ всѣмъ свѣтомъ, Промыслъ Божій никогда не преставалъ воздвигать въ ней такихъ Вѣнценосцевъ, коихъ одно имя есть уже порука за все великое и благое. Въ самомъ дѣлѣ, гдѣ, въ цѣлой Исторіи Всемірной, лице, превышающее Петра Великаго? Какая изъ женъ царственныхъ станетъ наравнѣ съ Екатериною II? Какой монархъ былъ вмѣстѣ и величественнѣе и смиренномудрѣе Александра?

Послѣ сего что остается каждому сыну Россіи, какъ токмо благодарить Бога за то, что онъ Русскій? Благодарить и пользоваться въ тишинѣ преимуществами своего состоянія, — пользоваться и содѣйствовать всѣми силами возлюбленному Монарху къ огражденію Отечества отъ бурь иноземныхъ.

Нѣтъ, сыны Запада, не устрашить вамъ насъ силою своею, не прельстить темнымъ ученіемъ своимъ! Есть у насъ, кого слушать, кого любить и за кого, если нужно, умирать намъ. Вѣрьте слѣпо въ бѣдный разумъ и близорукую мудрость человѣческую; а мы никогда не престанемъ вѣровать разумно во всеуправляющій Промыслъ Божій. Не знаемъ, кто съ вами, а съ нами Богъ Великій и Премудрый. Разумѣйте убо языцы и не возмущайтеся тщетно противу насъ, яко съ нами Богъ!—Аминь. (*С. П.*)

swe czasy bezrządu i domowych wojen, i o mało co przez nie nie zaginęła na zawsze. Przez dwa lata bezrząd więcéj sprawił w niéj złego, niżeli sama srogość Mongołów przez dwa wieki. Dla rozjątrzonych zawistników Rossyi, oczewiście, najpotrzebniejszą jest rzeczą, obudzić jakimkolwiek sposobem w synach jéj uczucie niezadowolenia ze swojego stanu rzeczy: ale któż może być dotyla szalonym, aby chciał zamienić swoje na cudze? Przetoż, jeśli dawniéj uczucie Chrześciańskiéj skromności nie pozwalało nam chlubić się naszém dobrem, tedy, przy teraźniejszych okolicznościach, dług miłości ku Ojczyźnie wymaga, abyśmy częściéj o niém rozpamiętywali i mówili w głos przed wszystkiemi.

W jakim narodzie promień Wiary świeci tak bez zachodu i w takiéj czystości i mocy, że dosyć tylko nie zamykać powiek, aby widzieć ciągle przed sobą drogę do Królestwa Niebieskiego? W jakimże innym kraju tron Monarszy tak jest wspaniały, i przy całéj swojéj wielkości tak blizki i dostępny dla ludu, tak dobroczynny dla wszystkich i każdego, tak ozdobiony prawdą i miłosierdziem? Gdzież okazuje się tyle uszanowania dla obyczajów i podań przodków; tyle względności na potrzeby i niedostatki społeczne; tyle opieki dla nędzy i sieroctwa? Gdzież, nakoniec, jeśli nie w naszéj, od Boga strzeżonéj Ojczyźnie, każdy, i wielki i mały, może spoczywać spokojnie pod figowem drzewem swojém, nie trwożąc się o życie swoje, o cześć, ani o własność? Nie naprózno sami zawistnicy Rossyi powiadają, że w niéj dla szczęścia ogólnego wykonywa się to w przeciągu lat, na co gdzieindziéj wieków potrzeba. Nie naprózno całe tłumy synów cudzoziemskich starają się, jak o wielką łaskę, wejść do składu miast naszych i włości. I teraz nawet, jeśliby im drogę otworzono, wielu, bez wątpienia, gotowi by byli przelecieć na skrzydłach, aby się tylko ocalić od otaczającego ich buntu i zatracenia.

Z uczucia narodowéj godności nie możemy nie dodać i tego, że wielkość i siła Rossyi, ilekroć ukazywały się po zagranicą Ojczyzny, zawsze się ukazywały nie dla ucisku, ale dla dobra narodów. Azaliż to nie Rossya złamała potęgę Ottomanów, którzy nie jeden wiek nabawiali trwogą Europę! Azaliż nie Rossya skruszyła więzy niewoli, któremi ją chciał skrępować groźny miecz Karola i Napoleona? Azaliż nie Rossya, jeszcze w czasach niedawnych, przyczyniła się zwycięzko do wywołania z grobu jednowiernéj Grecya? Azaliż nie Rossya stała niezmordowanie na straży powszechnego porządku i spokojności, czyniąc ofiarę dla tego celu z wielu własnych korzyści? Azali nie Rossya, jeśli Bóg pozwoli, przyczyni się i na przyszłość do ukrócenia piekielnego ducha bezrządu, który dotknął obecnie państwa i ludy? — I komuż, po błogosławieństwie i łasce ku nam Króla Niebieskiego, należy przypisać wielkość i siłę saméj Rossyi, jeśli nie mądrości i niezmordowanéj troskliwości o jéj dobro Najbogobojniejszych Monarchów naszych?— Zawsze i stale wierzyła nasza Prawowierna Ojczyzna, że Oni wstępują na tron nie z woli ludzkiéj, lecz ze szczególnéj nad Nimi Opatrzności Bozkiéj; i oto w skutek téj wiary i na poparcie jéj w obec całego świata, Opatrzność Boska nie przestawała wzbudzać w niéj takich Monarchów, których samo imie jest już rękojmią wszystkiego, co jest wielkie i dobre. W rzeczy saméj, gdzie, w całéj Historyi Powszechnéj, znajdzie się osoba znakomitsza od Piotra Wielkiego? Któraż z niewiast panujących stanie na równi z Katarzyną II? Któryż Monarcha był razem i wspanialszym i pokorniejszym nad Alexandra?

Na zakończenie, cóż innego pozostaje czynić każdemu synowi Rossyi, jak tylko dziękować Bogu za to, że jest Rossyaninem? — jak dziękować i używać w spokojności przywilejów swojego stanu; — jak korzystać z nich i dopomagać ze wszystkich sił Najukochańszemu Monarsze do zasłonienia Ojczyzny od burz zagranicznych?

Nie, synowie Zachodu, nie przestraszycie nas siłą swoją, nie uda się wam złudzić nas błędną waszą nauką! Mamy u siebie kogo słuchać, kogo kochać, i za kogo, jeśli potrzeba, umierać. Wierzcie ślepo w nędzny rozum i ograniczoną mądrość ludzką; my zaś nigdy nie przestaniemy wierzyć rozumnie w Opatrzność Boską, wszystkiem rządzącą. Nie wiemy, kto jest z wami; ale z nami jest Bóg Wielki i Najmędrszy. Albowiem rozumiejcie narody, i nie buntujcie się próżno przeciwko nam, gdyż z nami jest Bóg!— Amen. (*P. P.*)

Варшава, 13 *Апрѣля*.

Государь Императоръ, по представленію Его Свѣтлости Князя Намѣстника Царства Польскаго, Всемилостивѣйше пожаловать соизволилъ: въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники — Помощника Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія Царства, Статскаго Совѣтника *Петрова*, и Старшаго чиновника для особыхъ порученій при Намѣстникѣ *Евецкаго* въ Статскіе Совѣтники.

—

Графъ Ф. *Лубіенскій*, бывшій Министръ Юстиціи, еще во время существованія Герцогства Варшавскаго, 2 Апрѣля скончался въ своемъ имѣніи Гузовѣ, на 90 году отъ рожденія.

— Вчера по-утру скончался здѣсь Францъ *Наквасскій*, б. Сенаторъ и Каммергеръ Краковскій, а во время существованія Герцогства Варшавскаго, Начальникъ Варшавскаго Департамента.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 20 *Апрѣля*.

Въ *Сѣверной Пчелѣ* напечатано:

Дѣла въ Познани принимаютъ миролюбивый оборотъ, такъ, что отмѣняются чрезвычайныя мѣры строгости, предписанныя королевскими коммиссарами. Генералъ Виллизенъ, не аттаковалъ вооруженныхъ шаекъ, составленныхъ изъ польскихъ волонтеровъ, а даровалъ имъ трехдневный срокъ для сложенія оружія. Это извѣстіе возбудило въ нѣмецкомъ народонаселеніи Познани такое ожесточеніе, что къ дому генерала приступили тысячи недовольныхъ Нѣмцевъ; онъ былъ принужденъ скрыться въ замкѣ, и уѣхалъ изъ Познани на слѣдующее утро. Почтенному генералу Коломбу съ трудомъ удалось успокоить негодующую толпу. Прусскія войска горѣли нетерпѣніемъ сразиться съ вооруженными возмутителями, и огорчены мѣрами, принятыми генераломъ Виллизеномъ; вообще, нѣмецкое населеніе теперь крайне взволновано и ожесточено противъ Поляковъ, которые, предпринимая неправое дѣло, знаютъ, что не достигнутъ удовлетворительнаго результата, и только стараются возбуждать своихъ соотечественниковъ къ ненависти противъ Нѣмцевъ.

— Король издалъ слѣдующее повелѣніе Государственному министерству, отъ 14-го числа: „Въ слѣдствіе мнѣнія государственнаго министерства, представленнаго мнѣ по поводу различныхъ прошеній германскихъ жителей Великаго герцогства Познанскаго, я вполнѣ соглашаюсь, чтобы національное переобразованіе, обѣщанное Польскому народонаселенію сей провинціи, не было распространено на тѣ части Великаго герцогства, въ которыхъ преобладаетъ Германская національность. Напротивъ того, повелѣваю, чтобы предложенное сими частями страны присоединеніе ихъ къ Германскому Союзу было немедленно установлено въ собраніи германскаго Союза. Такимъ отдѣленіемъ германскихъ частей провинціи будутъ, вмѣстѣ съ тѣмъ, устранены существеннѣйшія затрудненія, которыя могутъ препятствовать національному преобразованію Польской части Великаго герцогства, и это преобразованіе можетъ быть приведено въ исполненіе тѣмъ съ большею полнотою.“

— Въ Познанской Газетѣ обнародована записка германскаго національнаго комитета въ Познани, въ которой предлагаютъ слѣдующія основанія для національнаго преобразованія провинціи: 1) Государственное правительство опредѣлитъ пограничную линію для сѣверной и западной частей провинціи, остающихся подъ Германскимъ управленіемъ. Къ симъ частямъ будетъ принадлежать и городъ Познань, какъ по важнымъ военнымъ причинамъ, такъ и по рѣшительному перевѣсу его Германскаго народонаселенія. 2) Устройство Польскаго управленія и національно-Польская военная организація въ восточной, Польской части провинціи. Въ этой части главнымъ городомъ и мѣстопребываніемъ архіепископа будетъ Гнѣзно. 3) Прусское правительство будетъ всѣми средствами облегчать и содѣйствовать переселенію польскихъ жителей изъ Германской части провинціи въ Польскую, и обратно, германскихъ жителей изъ Польской части провинціи въ Германскую.

— Народонаселеніе Берлина готовилось произвести сегодня демонстрацію, чтобы подать прошеніе противъ

Warszawa, 13 *kwietnia*.

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość raczył, na przedstawienie J. O. Xięcia Namiestnika Królestwa, udzielić rangę Rzeczywistego Radzcy Stanu: Podsekretarzowi Stanu przy Radzie Administracyjnéj, Radzcy Stanu *Petrow*, i Starszemu Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Namiestniku Królestwa, Radzcy Stanu *Jeweckiemu*.

—

Dnia 2 kwietnia, umarł w dobrach swoich Guzowie, ś. p. Felix Hr. *Łubieński*, b. Minister Sprawiedliwości, za Xięstwa Warszawskiego, w 90 roku życia.

— Wczoraj rano zakończył tu życie, ś. p. Franciszek *Nakwaski*, b. Senator Kasztelan Królestwa, a niegdyś za czasów X. Warszawskiego, Prefekt Warszawskiego Departamentu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy

Berlin, 20 *kwietnia*.

W *Pszczole Północnéj* czytamy:

Rzeczy w Poznaniu biorą spokojniejszy obrót, tak, iż cofnięte zostały nadzwyczajne środki surowości, przedsięwzięte przez Komissarzy Królewskich. Jen. Willisen nie attakował uzbrojonych gromad, złożonych z ochotników polskich, i dał im trzy dni czasu do złożenia oręża. Wiadomość o tém, wzbudziła takie oburzenie między Niemiecką ludnością m. Poznania, iż tysiące niezadowolonych Niemców otoczyły dom Jenerała, który zmuszony był schronić się do zamku, i nazajutrz rano opuścił Poznań. Szanowanemu Jenerałowi von Kolomb, zaledwo się udało uspokoić rozjątrzoną tłuszczę. Wojska Prusskie pałały niecierpliwością aby się zetrzeć ze zbrojnymi wichrzycielami, i oburzone są również przeciw łagodnym środkom, użytym przez Jenerała Willisena. W ogólności, ludność Niemiecka jest teraz do najwyższego stopnia wzburzona i rozjątrzona przeciw Polakom, którzy, przedsiębiorąc rzecz niesprawiedliwą, wiedzą, iż nie osiągną pomyślnego wypadku, i usiłują tylko pobudzać swoich współziomków do nienawiści przeciw Niemcom.

— Król wydał następujący rozkaz do Ministerstwa Stanu, pod d. 14 kwietnia: „W skutek opinii Ministerstwa Stanu, przełożonéj mi z powodu różnych próśb Niemieckich mieszkańców W. X. Poznańskiego, Zgadzam się zupełnie, iżby reorganizacya narodowa, obiecana Polskiéj ludności tejże prowincyi, nie była rozciągniętą na te części W. Xięstwa, w których przeważa narodowość Niemiecka. I owszem rozkazuję, iżby zaproponowane przez te części kraju przyłączenie się do Niemieckiego Związku, było niezwłocznie przedstawione Związkowemu Niemieckiemu Sejmowi. Przez takowe oddzielenie Niemieckich części prowincyi, będą też usunione zarazem istniejące trudności, które mogą stać na zawadzie reorganizacyi Polskiéj części W. Xięstwa, i reorganizacya ta może być przywiedziona do skutku z tém większą zupełnością.“

— W Gazecie Poznańskiéj ogłoszona jest nota Niemieckiego Narodowego Komitetu w Poznaniu, w któréj proponują się następne zasady dla narodowéj reorganizacyi téj prowincyi: 1) Rząd Krajowy oznaczy linią graniczną północnéj i zachodniéj części prowincyi, zostających pod rządem Niemieckim. Do tych części ma należeć i m. Poznań, równie z ważnych przyczyn wojennych, jako też z powodu przewagi ludności Niemieckiéj. 2) Urządzenie Polskiéj administracyi i narodowo-polska organizacya wojenna we wschodniéj, Polskiéj części prowincyi. W części téj główném miastem i rezydencyą Arcybiskupa będzie miasto Gniezno. 3) Rząd Prusski będzie ułatwiał i dopomagał wszelkiemi środkami do przesiedlenia Polskich mieszkańców z Niemieckiéj części prowincyi do Polskiéj, i nawzajem, Niemieckich mieszkańców z Polskiéj części prowincyi do Niemieckiéj.

— Ludność Berlińska zamierzała dzisiaj demonstracyą w celu podania petycyi przeciw prawu o wyborach; Mini-

закона о выборахъ; министерство объявило эту демонстрацію противозаконною, и муниципальныя и полицейскія начальства издали прокламаціи, приглашающія гражданъ оставить ихъ намѣреніе. Съ другой стороны, министерство получило не только изъ Берлина, но и изъ другихъ городовъ множество прошеній въ пользу того же самаго закона.

Управленіе вновь образованнаго министерства торговли, промышленности и публичныхъ работъ, ввѣрено временно Дѣйст. Тай. Совѣт. д-ру Патову.

— Берлинскій гарнизонъ состоитъ по прежнему, изъ 6,000 чел.

— По оффиціальнымъ свѣдѣніямъ, Датское правительство 19 с. м. наложило амбарго на германскіе корабли, находящіеся въ датскихъ гаваняхъ, и въ тоже время распорядилось о задержаніи всѣхъ прусскихъ кораблей.

Австрія.

Вѣна, 19 *Апрѣля.*

Мы опять пережили тревожный день. Толпа демагоговъ хотѣла побудить народъ къ нападенію на замокъ, чтобы заставить императора смѣнить нѣкоторыхъ министровъ и сдѣлать новыя уступки. Однакоже, эти мятежныя стремленія были отвращены превосходнымъ духомъ гражданъ и рабочаго сословія. Министерство обнаруживаетъ необыкновенную дѣятельность.

— Губернаторамъ всѣхъ австрійскихъ странъ, принадлежащихъ къ германскому союзу, дано предписаніе немедленно произвести выборы депутатовъ въ германскій парламентъ.

— Вице-Король Ломбардо-Венеціянскаго королевства, эрцгерцогъ Рейнеръ, пребывающій теперь въ Боценѣ, издалъ, воззваніе къ Тирольцамъ. Онъ ихъ приглашаетъ взяться за оружіе для защиты своей страны отъ вторженія непріятеля и отъ раздѣленія на части. Депутація Тирольцевъ прибыла въ Вѣну, чтобы выразить Е. В. Императору, въ адрессѣ, чувства вѣрности и преданности храбрыхъ жителей этой части монархіи.

— Министръ Гартигъ и надворный совѣтникъ Чёрнигъ, посланные въ Ломбардію съ примирительными договорами, уѣхали отсюда въ Тріестъ 10 числа.

— Ломбарцы, подобно Неаполитанцамъ въ 1821, написали теперь, на латинскомъ языкѣ, прокламацію къ венгерскимъ войскамъ, приглашая ихъ къ отпаденію. 2-го. н. м., въ Миланскомъ соборѣ совершено архіепископомъ торжественное богослуженіе по случаю объявленія независимости.

— Въ Вѣнской газетѣ пишутъ: „Можно было предвидѣть когда фельдмаршалъ Радецкій сосредоточилъ всѣ войска между Минчіо и Адижо, что военныя дѣйствія на время пріостановятся. Кромѣ нѣсколькихъ незначительныхъ стычекъ, ни какихъ важныхъ дѣлъ не было. 16 с. м. корпусъ генерала отъ артиллеріи гр. Нюгента переправился чрезъ Изонцо, чтобы начать дѣйствовать въ Венеціанской провинціи; по соединеніи этого коруса съ корпусомъ генералъ-маіора барона д'Аспре, можно ожидать чего нибудь рѣшительнаго. Если обратить, съ одной стороны, вниманіе на позицію занимаемую фельдмаршаломъ Радецкимъ, а съ другой на нерѣшительность сардинскихъ войокъ, то должно предположить, что Англія объявила Королю Карлу Алберту, что, въ случаѣ, если онъ лишится Савоіи и Генуи, долженъ будетъ пенять на самаго себя за эти потери. Мы однако остаемся въ надеждѣ, что пріостановленіе военныхъ дѣйствій послужитъ къ убѣжденію увлеченныхъ на ложный путь австрійскихъ подданныхъ, что единственное желаніе Монарха состоитъ въ томъ, чтобы водворить въ прекрасной ихъ странѣ блага прочнаго мира."

— Графъ Война назначенъ командиромъ въ Веронѣ, на мѣсто генерала Вальмодена, который уволенъ отъ сей должности; графу Радецкому предоставлено главное управленіе военными дѣйствіями.

— Въ Кроаціи, съ величайшимъ восторгомъ принято извѣстіе, о назначеніи барона Іеллахиха, любимаго всѣми жителями Славянскаго племени, въ званіе бана этой страны.

20 Апрѣля.

Императоръ уволилъ отъ званія предсѣдателя совѣта, графа Коловрата-Либштейнскаго, во вниманіе къ его лѣтамъ и долговременной службѣ.

sterstwo ogłosiło tę demonstracyą za przeciwną prawu, a władze municypalne i policyjne wydały odezwy skłaniające obywateli do jéj zaniechania. Z drugiéj strony, nie tylko z Berlina, ale i z innych wielu miast, Ministerstwo otrzymało petycye na korzyść tegoż prawa.

— Kierunek nowo utworzonego ministerstwa handlu, przemysłu i robót publicznych, powierzony został tymczasowie Rzecz. Tajn. Radzcy legacyjnemu, Dr. Patow.

— Załoga Berlina składa się znowu, tak jak dawniéj z 6,000 ludzi.

— Według urzędowych wiadomości, rząd Duński w dniu 19 b. m. położył ambargo na okręty Niemieckie, znajdujące się w portach Duńskich, oraz wydał jednocześnie rozkaz imania wszelkich okrętów Prusskich.

Austrya.

Wiedeń, 19 *kwietnia.*

Przeżyliśmy znowu dzień trwogi. Tłuszcza demagogów chciała pobudzić lud do napaści na zamek, ażeby zmusić Cesarza do zmiany niektórych Ministrów i do uczynienia nowych powolności. Jednakże buntownicze te zamachy rozbiły się o dobry duch obywateli i klassy roboczéj. Ministerstwo rozwija nadzwyczajną czynność.

— Do Gubernatorów wszystkich krajów Austryackich, należących do Związku Niemieckiego, posłano rozkazy, aby zalecili wybory Deputowanych do Parlamentu Niemieckiego.

— Wice-Król Lombardzko-Wenecki, Arcy-Xiąże Rajnery, przebywający obecnie w Bolzano (Botzen), wydał odezwę do Tyrolczyków, wzywając ich do oręża, dla obrony swojego kraju przeciw wtargnięciu nieprzyjaciela i rozdzieleniu go na części. Deputacya Tyrolczyków przybyła do Wiednia aby wynurzyć Jego Ces. Mości, w podanym adressie, uczucia wierności i poświęcenia walecznych mieszkańców téj części monarchii.

— Minister *Hartig* i Radzca Dworu *Czernig*, wysłani do Lombardyi z propozycyami układów, wyjechali ztąd do Tryestu d. 10 b. m.

— Lombardczycy, jak niegdyś Neapolitańczykowie w roku 1821, wydali teraz w łacińskim języku odezwę do wojsk Węgierskich, zachęcając je do opuszczenia chorągwi. Dnia 2 b. m. w katedrze Medyolańskiéj, odprawione zostało przez Arcybiskupa uroczyste nabożeństwo, z powodu ogłoszenia niepodległości.

— Czytamy w *Gazecie Wiedeńskiéj*: „Można było przewidzieć, że skoro Feldmarszałek Radecki zgromadził wszystkie swoje wojska między Mincio i Adygą, nastąpi chwilowe zawieszenie broni. Istotnie, wyjąwszy kilka małych utarczek, żadnych ważnych działań nie było. D. 16 b. m., korpus Jenerała artylleryi, Hr. Nugent, przeszedł Isonzo, w celu rozpoczęcia działań w prowincyach Weneckich. Po złączeniu się tego Jenerała z korpusem Jenerał-Porucznika Barona d'Aspre, można się spodziewać czegoś stanowczego. Jeżeli zważymy, z jednéj strony, stanowisko zajęte przez Feldmarszałka Radeckiego, a z drugiéj ciągłe wahanie się wojsk Sardyńskich, musimy przypuścić prawdę pogłoski, podług któréj, rząd Angielski oświadczyć miał Królowi Karolowi Albertowi, iż jeżeli straci Sabaudyą i Genuę, sam sobie przypisze poniesienie tych strat. Jednakże, mamy nadzieję, że tą chwilowa przerwa wojny, przekona poddanych Cesarskich, na błędną skierowanych drogę, że jedyném życzeniem Monarchy jest, zabezpieczenie tym pięknym prowincyom szczęścia trwałego pokoju."

— Hr. Wojna mianowany jest dowódzcą w Weronie, w miejsce Jenerała Wallmoden, któremu dowództwo zostało odjęte. Przy Feldm. Radeckim pozostałe główny kierunek wojny.

— Mieszkańcy Kroacyi przyjęli z największym zapałem wiadomość o mianowaniu Banem Kroacyi, Barona Jellachich, który od wszystkich Sławian wielce jest lubiony.

Dnia 20 kwietnia.

Cesarz uwolnił od prezesowstwa Rady, Hr. Kolowrata-Liebstein, ze względu na jego wiek i długoletnią służbę.

— Министръ юстиціи графъ Тафе, по собственному желанію уволенъ отъ службы.

— Вчера прибылъ сюда отъ фельдмаршала Радецкаго генералъ Вальмоденъ, съ важными извѣстіями. Вообще думаютъ, что между генераломъ Радецкимъ и временнымъ Миланскимъ правительствомъ, заключенъ мирный трактатъ.

— Императоръ лишилъ сардинскаго Короля званія шефа 5 гусарскаго полка, а В. герцога Тосканскаго — 4 драгунскаго полка.

— Формированіе національной гвардіи продолжается успѣшно; большая часть знатнѣйшихъ торговыхъ домовъ представила значительныя суммы на обмундированіе недостаточныхъ. Сегодня происходило торжественное освященіе знамени, пожертвованнаго венгерскими дамами здѣшней національной гвардіи.

— Такъ какъ королевство венгерское будетъ имѣть своихъ министровъ и отдѣльное управленіе финансовъ, то часть національнаго долга поступила на отвѣтственность казны этого края.

— Наше правительство произвело въ банкѣ заемъ въ 30 мил. рейхс таллеровъ.

— Мы узнали изъ достовѣрнаго источника, что князь Меттернихъ получалъ отъ казны жалованья 98,000 рейхсталлеровъ (58,800 руб. сер.) въ годъ, а именно: 72,000 рейхст. штатнаго жалованья, 20,000 съ 1829 года добавочныхъ и 6,000 столовыхъ.

Пресбургъ, 3 Апрѣля.

Вчера послѣдовало здѣсь торжественное закрытіе венгерскаго Сейма, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, а также эрцгерцоговъ: Стефана, Франца-Карла и Франца-Іосифа. Президентъ министровъ графъ Батіани прочелъ Королевское повелѣніе о закрытіи сейма, послѣ чего Его Кор. Велич. лично, въ краткихъ но трогательныхъ словахъ выразилъ увѣреніе въ своихъ отеческихъ чувствованіяхъ къ венгерской націи. Эрцгерцогъ Палатинъ изъявилъ благодарность Его Кор. Велич. отъ имени націи, и за тѣмъ, въ 1 часу по полудни, закрыты были засѣданія. Императоръ и Императрица того же дня отправились обратно въ Вѣну.

Лембергъ, 11 Апрѣля.

Его Величество Императоръ предписалъ созвать чины Королевства Галиціи и Лодомиріи на сеймъ, который открытъ будетъ въ Лембергѣ 26-го Апрѣля.

— По повелѣнію Императора, Галиційскій губернскій совѣтникъ графъ Агеноръ Голуховскій, назначенъ вице-президентомъ при Лембергскомъ губернаторѣ.

— Въ неоффиціальной части вѣнской газеты отъ 14-го Апрѣля напечатано слѣдующее извѣстіе: „Его Велич. Императоръ кабинетнымъ приказомъ отъ 5-го Апрѣля повелѣть изволилъ, чтобы прекращены были мѣры, предписанныя прежде относительно претензій на вознагражденіе казны по поводу случившихся въ Галиціи, въ 1846 году, событій.

— Въ Лембергѣ и во всѣхъ прочихъ галиційскихъ городахъ господствовало величайшее спокойствіе, но въ письмахъ изъ Черновица, отъ 5 с. м., увѣряютъ, что вся Молдавія въ возстаніи, и тамъ всюду обнаруживается стремленіе присоединиться къ Австріи.

Франція.

Парижъ, 19 Апрѣля.

Волненіе коммунистовъ уже утихло. Парижъ спокоенъ и приготовляется къ завтрашнему празднеству. Сегодня, по утру, барабанный бой снова призвалъ національную гвардію къ оружію. Въ полдень, сильные отряды національной гвардіи возвращались при восклицаніяхъ противъ Гг. Кабе, Бланки и коммунистовъ. Изъ Венсена привезены продовольственные припасы.

— По силѣ постановленія временнаго правительства, только министръ внутреннихъ дѣлъ, Парижскій меръ, и, въ особенныхъ случаяхъ, окружные меры, имѣютъ право созывать національную гвардію посредствомъ барабаннаго боя. Офицерамъ воспрещено призывать по барабану національныхъ гвардейцевъ на службу, такъ какъ это затрудняетъ торговыя дѣла, останавливаетъ публичныя работы и причиняетъ безпокойство обывателямъ. Временное правительство издало по сему предмету слѣдующее объявленіе къ жителямъ: „Временное правительство предваряетъ, что

— Hrabia Taafe, Minister sprawiedliwości, na własne żądanie, także od służby uwolniony został.

— Wczoraj przybył tu *Adlatus* Feldmarszałka Radeckiego, Jenerał Wallmoden, z ważnemi wiadomościami. Sądzą powszechnie, że pomiędzy Jenerałem Radeckim i Rządem tymczasowym w Medyolanie zawarty został traktat pokoju.

— Cesarz odjął Królowi Sardyńskiemu Szefostwo 5-go półku huzarow, a W. X. Toskańskiemu Szefostwo 4-go półku dragonów.

— Organizacya gwardyi narodowéj postępuje wielkiemi krokami; znaczna część bowiem naszych celniejszych domów handlowych złożyła hojne dary na umundurowanie niezamożnych. Dzisiaj odbywało się uroczyste poświęcenie chorągwi, które damy Węgierskie tutejszéj gwardyi narodowéj w darze przysłały.

— Ponieważ Królestwo Węgierskie będzie miało osobne ministerstwo i oddzielny zarząd skarbu, zatém część długu narodowego przekazana została na skarb tego kraju.

— Rząd nasz zaciągnął od banku pożyczkę w summie 30 mil zł. reń.

— Z dobrego dowiadujemy się źródła, że Xiążę Metternich pobierał ze skarbu rocznéj płacy 98,000 zł. reń. m. k. (58,800 rub. sr.), a mianowicie: 72,000 zł. reń. jako pensyą etatową, 20,000 od r. 1829 jako dodatek *ad personam*, i nadto jeszcze 6,000 zł. reń. pieniędzy stołowych.

Prezburg, 13 kwietnia.

Dnia wczorajszego nastąpiło tu uroczyste zamknięcie Węgierskiego Sejmu, w obecności JJ. CC. Mości. tudzież Arcy-Xiążąt: Stefana, Franciszka-Karola i Franciszka-Józefa. Prezes Ministrów. Hr. Batthyani, odczytał rozkaz Królewski o zamknięciu Sejmu, poczém sam Król Jego Mość, w krótkich lecz wzruszających słowach, zapewnił Sejm o swoich ojcowskich uczuciach względem Węgierskiego narodu. Arcy-Xiążę Palatyn podziękował J. Kr. Mości w imieniu narodu, poczém o godz. 1 posiedzenia zamknięte zostały, i tegoż dnia Cesarstwo Ich Mość odjechali do Wiednia.

Lwów, 11 kwietnia.

Cesarz Jego Mość zalecił zwołanie Stanów Królestwa Galicyi i Lodomeryi na Sejm, który otwarty będzie we Lwowie d. 26 kwietnia.

— Cesarz Jego Mość raczył najwyższém postanowieniem z d. 11 b. m., Galicyjskiego Radzcę Gubernialnego, Hr. Agenora Gołuchowskiego, mianować Wice-Prezydentem przy Gubernium Lwowskiem.

— Nieurzędowa część Gazety Wiedeńskiéj z d. 14 kwietnia zawiera następujące doniesienie; Jego C. K. Mość raczył najwyższém pismem gabinetowem z 5 kwietnia b. r. najłaskawiéj rozkazać, ażeby ustały kroki zabezpieczenia, poczynione względem pretensyj do wynagrodzenia skarbu Państwa z powodu zaszłych w roku 1846 wypadków w Galicyi.

— We Lwowie i we wszystkich innych miastach Galicyi, panuje najzupełniejsza spokojność; lecz listy z Czarnowic, pod d. 5 kwietnia, zapewniają, że cała Mołdawia jest w powstaniu, i wszędzie w niéj objawia się dążenie przyłączenia się do Austryi. (*P. P.*)

Francya.

Paryż, 19 kwietnia.

Wzburzenia kommunistów już się uspokoiły. Paryż używa spokojności i przygotowuje się do uroczystości jutrzejszéj. Atoli wczoraj rano, bębny powołały były znowu gwardyą narodową do broni. Mocne jéj oddziały krążyły po mieście do południa, wydając okrzyki przeciw PP. Cabet, Blanqui i kommunistom. Z Vincennes przywieziono zapasy żywności.

— Według dekretu Rządu tymczasowego, odtąd tylko Ministrowi spraw wewnętrznych, Merowi Paryża, tudzież, w razach wyjątkowych, Merom Okręgowym, wolno zwoływać, za pomocą bębnów, gwardye narodowe; wszelkim zaś podwładnym oficerom zwoływanie gwardyi przez bębny, jest zakazane, gdyż na tém cierpi handel, publiczne prace, i nakoniec spokojność obywateli. Rząd tymczasowy wydał z tego powodu następującą odezwę do ludu: „Rząd tymczasowy oświadcza, że każdy zamiar wywołania niezgodności między obywatelami, każdy napad na niezależność mniemań, najmocniéj potępia.

всякое покушеніе къ нарушенію согласія между обывателями, всякое насиліе противъ независимости мнѣній, оно рѣшительно охуждаетъ.

— Въ Мониторѣ напечатана прокламація, съ изъявленіемъ признательности Парижскимъ граждапамъ, за оказанное 16 Апрѣля усердіе. Въ томъ же жур. напечатана программа завтрашняго празднества по случаю освященія знаменъ національной гвардіи. Шествіе начнется отъ дома военнаго министерства, чрезъ Елисейскія поля до тріумфальныхъ воротъ.

— Декретомъ временнаго правленія отмѣнено право пожизненнаго производства жалованья чиновникамъ судебнаго вѣдомства и счетной палаты, такъ какъ права сіи не согласуются съ узаконеніями республики. Другимъ декретомъ правительство уволило отъ дѣйствительной службы слишкомъ сто генераловъ и полковниковъ. Участь эта постигла всѣхъ, которые благопріятствовали Іюльскому правительству, а именно генераловъ: Гурго, Тибурція Себастіани, Кастеллана, Флаго и проч. Декретъ этотъ есть только вступленіе къ другимъ преобразованіямъ въ арміи.

— Постановленіемъ изданнымъ сего числа, разрѣшенъ свободный привозъ иностранной соли. Отъ сей послѣдней, привозимой сухимъ путемъ, взимаема будетъ пошлина по двадцати пяти сантимовъ отъ ста килограмовъ; отъ привозимой моремъ на французскихъ корабляхъ, по 50 сантимовъ, а на иностранныхъ корабляхъ, по 2 франка. Соль изъ французскихъ колоній, также иностранная, употребляемая для соленія трески, не подлежитъ никакой пошлинѣ. Исполненіе сего постановленія возложено на министра финансовъ.

— Временное правительство установило налогъ на предметы роскоши. Владѣльцы и арендаторы домовъ будутъ платить по 800 и болѣе франковъ въ годъ; сверхъ того будетъ также наложенъ платежъ отъ служителей, экипажей и комнатныхъ собакъ.

— Временное правительство отмѣнило наказаніе публичной выставки преступника у позорнаго столба, во вниманіе къ тому, что, не производя впечатлѣнія на закоренѣлаго преступника, оно подавляетъ остатокъ стыда въ преступникѣ, не лишенномъ еще человѣческаго чувства.

— Г. Ледрю-Ролленъ разослалъ снова циркуляръ къ избирателямъ Франціи. Правительство пригласило жителей поспѣшить внесеніемъ именъ своихъ въ списки выборовъ, которые непремѣнно будутъ закрыты въ полночь 20 числа с. м.

— Графъ Монталамберъ, приглашенный въ кандидаты въ національное собраніе, обнародовалъ циркуляръ, въ которомъ излагаетъ свои мнѣнія. Въ заключеніи онъ объявляетъ, что будетъ искреннимъ приверженцемъ, самымъ преданнымъ сыномъ республики, если она, улучшивъ судьбу рабочаго класса, обезпечитъ вмѣстѣ съ тѣмъ, по примѣру сѣверной Америки вѣру, достояніе и права семейныя. Если же она пойдетъ по слѣдамъ первой революціи, предастся исключеніямъ, подозрѣніямъ и преслѣдованію, и не устранится насилій и конфискацій, тогда она можетъ считать его противникомъ или жертвою, но что онъ никогда не будетъ ея орудіемъ или соучастникомъ.

— Лордъ Брумъ вошелъ съ прошеніемъ къ временному правительству о доставленіи ему французскаго правда гражданства. Но министръ юстиціи, Г. Кремье, объявилъ ему, что если хочетъ онъ быть французскимъ гражданиномъ, то долженъ отказаться отъ всѣхъ своихъ англійскихъ званій и должностей. Въ слѣдствіе сего, лордъ поблагоговорилъ за честь быть республиканскимъ гражданиномъ. Во всѣхъ журналахъ обнародована сегодня переписка, происходившая по сему поводу между помянутымъ, лордомъ и Г. Кремье.

— Г. Бланки находится еще въ Парижѣ Слѣдственная коммиссія производитъ ежедневно засѣданія. Вчера допрашиваемъ былъ Г. Ташеро.

— Сегодня разсказывали на биржѣ, что герцога Пралена, скончавшагося, какъ извѣстно, за годъ предъ симъ, въ Луксанбургскомъ дворцѣ, видѣли на прошедшей недѣлѣ въ Лондонѣ.

21 Апрѣля.

Вчера происходила торжественная раздача войскамъ и національной гвардіи республиканскихъ знаменъ, и вмѣстѣ какъ бы примиреніе войскъ съ парижскимъ народомъ. Въ 7 часовъ по утру раздался по всему Парижу барабанный бой, созывавшій національную гвардію, которая въ 9 часу, вмѣстѣ съ подвижною гвардіею, отправилась колоннами къ Нельиской заставѣ, гдѣ прибывшія изъ окрестностей вой-

— *Monitor* ogłosił odezwę Rządu tymczasowego, wynurzającą dzięki za gorliwość obywateli miasta Paryża, okazaną w dniu 16 kwietnia. Tenże dziennik ogłasza dziś programat jutrzejszéj uroczystości poświęcenia chorągwi gwardyi narodowéj. Orszak towarzyszący Rządowi tymczasowemu wyruszy z ministerstwa wojny, przez tak zwane pola Elizejskie do łuku tryumfalnego.

— Dekretem Rządu tymczasowego zniesiona jest dożywotność wszystkich urzędników sądowych i Izby obrachunkowéj, jakoby niezgodna z ustawami republikańskiemi. Innym dekretem, rząd wyłączył z czynnéj służby przeszło stu Jenerałów i Półkowników. Los ten dotknął tych wszystkich, którzy szczególniéj sprzyjali rządowi Lipcowemu, jako to: Jenerałów: Gourgaud, Tyburcyusza Sebastianiego, Castellane, Flahaut i t. p. Dekret ten jest dopiéro wstępem do innych reform w armii.

— Postanowieniem z dnia 16 kwietnia, ustaje zakaz wprowadzania soli zagranicznéj. Od soli przywożonéj lądem, ma być pobierane cło 25 centymów od stu kilogramów, morzem zaś, na okrętach francuzkich, po 50 centymów, a na zagranicznych, po dwa franki. Sól pochodząca z osad francuzkich nie podlega żadnéj opłacie, jako też i sól zagraniczna, użyta do przyrządzenia stokfiszu. Minister skarbu otrzymał polecenie przywieść dekret ten do skutku.

— Rząd tymczasowy ustanowił podatek zbytkowy. Właściciele domów i dzierżawcy mają opłacać summę po 800, i więcéj franków; prócz tego nastąpi opłata od lokai, pojazdów i psów pokojowych.

— Rząd tymczasowy zniósł karę publicznego wystawiania winowajcy u pręgierza, ze względu, że ta nie sprawując żadnego wrażenia na zatwardziałym zbrodniarzu, wytępia resztę wstydu w winowajcy, niepozbawionym jeszcze całkiem uczuć godności człowieka.

— P. Ledru-Rollin wydał znowu okólnik do wyborców Francyi. Rząd zaś zawezwał obywateli, aby pośpieszali z zapisywaniem się do list wyborczych, ponieważ te będą niewątpliwie o północy d. 20 b. m. zamknięte.

— Hrabia Montalembert wezwany będąc, aby wystąpił na kandydata do Zgromadzenia Narodowego, ogłosił okólnik, w którym objawiając zdanie swoje, mówi w końcu, że będzie szczérym przyjacielem, najprzychylniejszym synem Rzeczypospolitéj, jeżeli ona, polepszając los robotników, zabezpieczy zarazem, za przykładem Ameryki północnéj, religię, własność i familię. Lecz jeżeli wejdzie w ślady pierwszéj rewolucyi, jeźli postępować będzie drogą wyłączeń, podejrzeń i prześladowania; jeźli nie odstąpi od gwałtów i konfiskaty; wtedy będzie miała w nim przeciwnika lub ofiarę, ale nigdy narzędzie lub wspólnika.

— Lord Brougham podał prośbę do Rządu tymczasowego o udzielenie mu francuzkiego prawa obywatelstwa. Na to Minister sprawiedliwości, P. Cremieux, oświadczył mu, że jeżeli chce być obywatelem francuzkim, musi wszystkie swoje angielskie tytuły i godności złożyć. W skutku tego oświadczenia, Lord podziękował za zaszczyt obywatela Rzeczypospolitéj. Wszystkie dzienniki ogłosiły dziś dotyczącą korrespondencyą między rzeczonym Lordem i P. Cremieux.

— P. Blanqui znajduje się jeszcze w Paryżu. Kommissya instrukcyjna odbywa codzień posiedzenia. Słuchała wczoraj P. Taschereau.

— Onegdaj opowiadano na giełdzie, że Xiążę Praslin, zmarły, jak wiadomo, przed rokiem w pałacu Luxemburgskim, widzianym był przeszłego tygodnia w Londynie.

Dnia 21 kwietnia.

Wczoraj odbyła się zapowiedziana uroczystość rozdania wojsku i gwardyi narodowéj republikańskich chorągwi, a przytém pojednania niejako wojska z ludem Paryzkim. Już o godz. 7-éj rano, rozległ się w całym Paryżu odgłos bębnów, zwołujących gwardyą narodową, która o godz. 9, wespół z gwardyą ruchomą, udała się w kolumnach ku rogatce Neuilly, gdzie już wojska przybyłe

ска занимали уже указанныя имъ мѣста. — Отъ тріумфальныхъ воротъ Нельиской заставы до Тюильри, и отъ церкви св. Магдалины до бастильской площади волновалось море штыковъ, шлемовъ, касокъ, кирасъ, и все это было украшено цвѣтами. Въ 10 часовъ прибыло временное правительство и при громѣ пушечныхъ выстрѣловъ заняло на возвышеніи приготовленное мѣсто, покрытое 500 знаменъ. Подъ самыми тріумфальными воротами было устроено возвышеніе для дамъ. Г. Араго, какъ военный министръ, открылъ сіе торжество соотвѣтственною рѣчью, послѣ чего, при громѣ пушечныхъ выстрѣловъ, приступили къ раздачѣ знаменъ гвардіямъ и линейнымъ войскамъ. Полковники принимая поочередно знамена, приносили клятву въ вѣрности республикѣ, а за тѣмъ вручали ихъ знаменоносцамъ. Раздача продолжалась два часа; за симъ началось торжественное шествіе гвардіи и линейныхъ войскъ, которое продолжалось отъ 10½ часовъ утра почти до полуночи. 250,000 человѣкъ, какъ линейныхъ войскъ, такъ и гвардіи всякаго оружія, находившихся подъ ружьемъ, проходили рядами мимо членовъ временнаго правительства, въ чемъ также участвовала конница и артиллерія. Въ 8 часу громъ пушечныхъ выстрѣловъ возвѣстилъ начатіе большой иллюминаціи какъ тріумфальныхъ воротъ, такъ равно и всего Парижа. Не смотря на столь огромныя массы народа, порядокъ нигдѣ не былъ нарушенъ. Сегодня всѣ возвратились уже къ обычнымъ занятіямъ. Только значительнѣйшая часть газетъ, по причинѣ вчерашняго торжества, или вовсе не вышла, или же вышла только не полною.

— Въ Тулонскій арсеналахъ отправлено предписаніе, чтобы 180 орудій разнаго калибла отправлено было въ Буржъ.

z okolic, wskazane sobie stanowiska zajęły. Od tryumfalnego łuku rogatek Neuilly az do Tuilleryów, od kościoła św. Magdaleny do placu Bastylii, kołysało się morze bagnetów, hełmów, kaszkietów, kirasów, a wszystko przystrojone bukietami kwiatów. O godz. 10-éj przybył Rząd tymczasowy, i zajął wśród huku dział, na wzniesieniu, przygotowane miejsce, ozdobione 400 do 500 chorągwiami. Pod samym tryumfalnym łukiem było urządzone wzniesienie dla dam. P. Arago, jako Minister wojny, stosowną mową otworzył tę uroczystość; poczém, przy huku dział i muzyce wojennéj, przystąpiono do rozdawania chorągwi gwardyom i wojskom liniowym. Połkownicy odbierając kolejno chorągwie, wykonywali przysięgę na wierność Rzeczypospolitéj; poczém oddawali je chorążym. Rozdawanie trwało dwie godziny; następnie rozpoczął się marsz ceremonialny gwardyi i wojsk liniowych, co trwało od godz pół do 11 przed południem, blizko do północy. 250,000 ludzi, tak wojska liniowego jako i gwardyi wszelkiego gatunku, znajdowało się pod bronią i przeciągało w szeregach przed Rządem tymczasowym; oprócz tego zaś jeszcze była jazda i artylleryа. O godz. 8 nowy huk dział zwiastował rozpoczęcie wielkiéj illuminacyi, tak tryumfalnego łuku, jako i całego Paryża. Pomimo tak wielkich mass ludu, porządek nigdzie naruszonym nie był. Dziś wszystko już wróciło do zwykłych czynności. Większa tylko część dzienników, z powodu wczorajszéj uroczystości, albo całkiem nie wyszła, albo wyszła tylko w połowie.

— Do arsenału w Tuluzie posłano rozkaz, aby 480 dział różnego gatunku wysłano do Bourges.

Англія.

Лондонъ. 14 Апрѣля.

Вчера было продолжительное засѣданіе кабинета въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ. На будущей недѣлѣ Королева будетъ предсѣдательствовать въ засѣданіи тайнаго совѣта, въ Осборнгоузѣ, на островѣ Вайтѣ.

— Въ послѣдніе два дня парламентскія засѣданія были чрезвычайно важны. Въ верхней палатѣ возставали противъ движенія хартистовъ; лордъ Веллингтонъ полагалъ, что такое положеніе дѣлъ не должно имѣть мѣста въ Лондонѣ. Въ нижней палатѣ было прочитано первоначально прошеніе хартистовъ, послѣ чего лордъ Джонъ Россель предложилъ вторичное чтеніе билля объ обезпеченіи короны и правъ соединенныхъ королевствъ. Въ верхней палатѣ прочитанъ въ первый разъ билль, по силѣ коего иностранцы, подозрѣваемые въ нарушеніи спокойствія въ краѣ, имѣютъ быть высланы изъ края.

— Сегодня, было засѣданіе хартистовъ, на которомъ постановлено разослать по цѣлому государству отчетъ о результатѣ вчерашняго дня.

— Лордъ-меръ, вмѣстѣ съ значительнѣйшими жителями и купцами Сити, представилъ министрамъ благодарственный адрессъ за принятыя мѣры къ сохраненію спокойствія и порядка въ столицѣ.

— Число линейныхъ войскъ находящихся въ Лондонѣ, состоитъ отъ 7 до 8,000 чел.; въ составъ сихъ войскъ входятъ 7 баталіоновъ гвардіи и около 2,000 чел. артиллеріи съ 16 орудіями. Къ сему слѣдуетъ присовокупить 1,000 чел. полицейскихъ служителей, которые могутъ быть вооружены саблями.

Anglia.

Londyn, 12 kwietnia.

Wczoraj odbywała się długa rada gabinetowa w Ministerstwie spraw zagranicznych. Królowa w przyszłą Sobotę przewodniczyć będzie Radzie Tajnéj, zwołanéj w Osbornehouse na wyspie Wight.

— Obrady Parlamentowe w dwóch dniach ostatnich były nader ważne. W Izbie Wyższéj powstawano na poruszenia Chartystów; sam nawet Lord Wellington sądził, że taki stan rzeczy nie powinien był mieć miejsca w Londynie. W Izbie Niższéj odczytano naprzód petycyą Chartystów; poczém wniósł Lord John Russell powtórne odczytanie bilu o zabezpieczeniu praw korony i połączonych Królestw. W Izbie Wyższej odczytano po-raz piérwszy bil, mocą którego cudzoziemcy, podejrzani o zakłócanie spokojności publicznéj, mogą być wydaleni z kraju.

— Dzisiaj odbyło się posiedzenie Chartystów, na którém postanowiono rozesłać po całym kraju sprawozdanie o wypadkach dnia wczorajszego.

— Lord-Mer, łącznie z najznakomitszymi bankierami i kupcami City, złożył Ministrom adress, z podziękowaniem za przedsięwzięte środki, w celu utrzymania porządku i spokojności w stolicy.

— Liczba regularnego wojska stojącego w Londynie, wynosi 7—8 000 ludzi, pomiędzy temi 7 batalionów gwardyi, i około 2,000 artylleryi z 16 działami. Do tego dodać należy 1,000 policyantów, którzy w pałasze mogą być uzbrojeni.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 21 Апрѣля.

Англія предложила въ Берлинѣ свое посредничество по спору съ Даніею; но прусскій кабинетъ объявилъ, что война начата по силѣ постановленія германскаго сейма, и что за тѣмъ съ предложеніемъ о посредничествѣ слѣдуетъ обратиться во Франкфуртъ.

— Въ округахъ Констанцскаго озера и верхне-рейнскомъ, великаго герцогства Баденскаго, распространили прокламацію, въ которой приглашали народъ собраться 14 Апрѣля, въ Донауэшингенѣ, съ военными и съѣстными припасами на шесть дней, и выйти оттуда на провозглашеніе республики. Это движеніе производилось подъ завѣдываніемъ демагога Гекера. Эта шайка республиканцевъ намѣревалась итти въ

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 21 kwietnia.

Anglia ofiarowała w Berlinie swe pośrednictwo w sporze z Danią; ale gabinet Prusski dał do zrozumienia, że wojna prowadzona jest na mocy postanowienia Sejmu Niemieckiego, i że tém samém propozycye pośrednictwa powinny być czynione we Frankfurcie.

W obwodach Konstancyeńskiego Jeziora i Górnego Renu, w Wielkiem Xięstwie Badeńskiem, rozszerzona została odezwa, wzywająca lud do zebrania się zbrojno, d. 14 kwietnia, w Donau-Eschingen, z dostatecznym zapasem ammunicyi i żywności, w celu ogłoszenia Rzeczypospolitéj. Poruszenie to odbywało się pod kierunkiem demagoga *Heckera*. Zgraja Republikanow zamierzała udać się ztamtąd do Kehl i połączyć się z wolnym oddzia-

Кель, и соединиться тамъ съ вольнымъ отрядомъ нѣмецкихъ работниковъ, идущихъ изъ Франціи. Однако же, предпріятіе, угрожавшее междоусобною войною югозападной части Германіи, не удалось. Даже комитетъ пятидесяти, засѣдающій во Франкфуртѣ, принялъ сильныя мѣры противъ этихъ замысловъ, и издалъ воззваніе къ германскому народу, приглашая его воспротивиться всѣми силами своеволію отдѣльныхъ партій. Посланные этого комитета отправились въ Гейдельбергъ, Мангеймъ и Карлсруэ для сохраненія порядка, равно какъ и въ Страсбургъ, для вразумленія возвращающихся изъ Франціи нѣмецкихъ работниковъ. Баталіонъ гессенскихъ войскъ вступилъ въ Карлсруэ на подкрѣпленіе войскъ 8 союзнаго корпуса. Въ Констанцѣ мятежники также пытались провозгласить республику, но не имѣли успѣха, и вышли изъ города, подъ предводительствомъ главнаго зачинщика, Гекера. Въ Базелѣ были приняты военныя мѣры, въ ожиданіи прихода нѣмецкихъ вольныхъ отрядовъ. Наконецъ, въ самый Донауэшингенъ вступили Виртембергскія войска, и избавили этотъ городъ отъ опасности. Тамъ собрались, 15 числа, всего до 600 волонтеровъ. Узнавъ о приближеніи Виртембергцевъ, они вышли вечеромъ изъ города, и разсѣялись. Гекеръ бѣжалъ въ чужіе краи, вѣроятно въ Швейцарію. Посланные франкфуртскаго комитета прибыли въ Страсбургъ, и уговорили отдѣленіе нѣмецкаго республиканскаго легіона отправиться миролюбиво въ Шлезвигъ Голштейнъ.

łem (freyschaar) Niemieckich robotników, przybywających z Francyi. Atoli to przedsięwzięcie, grożące wojną domową południowo-zachodniéj części Niemiec, nie powiodło się. Sam nawet Komitet Pięćdziesięciu, obradujący, jak wiadomo we Frankfurcie, przedsięwziął silne środki przeciw tym zamachom i wydał odezwę do narodu Niemieckiego, wzywając go do opierania się wszelkiemi siłami swawoli wolnych oddziałów. Wysłańcy tegoż Komitetu udali się do Heildelberga, Manheimu i Karlsruhe, dla utrzymania porządku, oraz do Strasburga dla upamiętania powracających z Francyi robotników Niemieckich. Batalion wojsk Hesskich wszedł do Karlsruhe, w celu wzmocnienia wojsk 8-go Związkowego Korpusu. W Konstancyi, buntownicy chcieli także ogłosić Rzeczpospolitą, ale nie znaleźli współczucia i opuścili miasto pod dowództwem głównego naczelnika *Heckera*. W Bazylei przedsięwzięto środki wojenne, w oczekiwaniu przybycia Niemieckich wolnych oddziałów. Nakoniec, samo Donau-Eschingen zajęły wojska Wirtembergskie, i tym sposobem ochroniły to miasto od niebezpieczeństwa. Zebrani tam ochotnicy, d. 15 kwietnia, w liczbie około 600 ludzi, dowiedziawszy się o zbliżaniu się wojsk Wirtembergskich, wyszli wieczorem z miasta i rozpierzchli się.— Hecker uszedł za granicę, do Szwajcaryi. Wysłańcy Frankfurtskiego Komitetu, przybywszy do Strasburga, namówili znajdujący się tam oddział Niemieckiéj legii republikańskiéj, aby się udał raczéj na pole wojny, do Xięstwa Szlezwicko-Holsztyńskiego.

Шлезвигъ-Голштейнское Герц. *Ренсбургъ*, 21 *Апрѣля*.

Вчера выступили отсюда прусскія войска, за которыми отправились другія германскія. Датчане, при приближеніи непріятеля, отступили къ Шлезвигу, гдѣ произошло кровопролитное сраженіе, въ слѣдствіе котораго Датчане очистили Шлезвигъ. Ежеминутно доставляютъ сюда плѣнныхъ. Два Датскіе отряда перешли на сторону Шлезвигцевъ.

— Здѣсь только что получено извѣстіе о сраженіи, происшедшемъ при Виттензе; браунщвейгскіе волонтеры привезли сюда двѣ повозки съ оружіемъ и припасами, и 22 датскихъ драгунъ.

— Шлезвигъ имѣетъ избрать въ германскій парламентъ 5 депутатовъ, а Гольштейнъ 6.

24 Апрѣля.

Союзныя германскія войска двинулись на 2 мили за Шлезвигъ; передовые посты вступили во Фленсбургъ. Датчане въ большомъ безпорядкѣ отступили къ Ангельну. Потеря съ обѣихъ сторонъ была значительна. Одинъ прусскій полкъ лишился около 100 человѣкъ. Г. Шлезвигъ взятъ былъ приступомъ; пушечная пальба продолжалась съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

Xiest. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Rendsburg*, 21 *kwietnia*.

Wojska Prusskie wyruszyły ztąd wczoraj; za niemi postępowały inne Niemieckie. Duńczycy za zbliżeniem się nieprzyjaciół, cofnęli się do Szlezwiku, gdzie przyszło do krwawéj bitwy, w skutku któréj Duńczycy ze Szlezwiku ustąpić musieli. Co chwila przybywa tu wiele jeńców. Dwa oddziały Duńczyków przeszły na stronę Szlezwiczanów.

— Właśnie nadchodzi wiadomość o bitwie stoczonéj pod Wittensee; ochotnicy Brunświccy przyprowadzili tu dwa wozy z bronią i zapasami, oraz 22 dragonów Duńskich.

— Szlezwik ma wybrać do Parlamentu Niemieckiego 5 Deputowanych, a Holsztyn 6.

Dnia 24 kwietnia.

Wojska Związkowe Niemieckie posunęły się aż o 2 mile za Szlezwik; przednia straż weszła do Flensburga. Duńczycy cofnęli się w wielkim nieładzie do Angeln. Strata była z obu stron znaczna. Jeden Prusski półk utracił około 100 ludzi. Miasto Szlezwik zostało szturmem zdobyte; działa grały od 11 z rana do 4 po południu.

Швеція.

Стокгольмъ, 11 *Апрѣля*.

Всѣ министры, присутствовавшіе въ кабинетѣ, при открытіи сейма, вышли въ отставку. Новый составъ кабинета не соотвѣтствуетъ однако же желаніямъ публики; теперешніе министры, люди извѣстной правоты, не представляютъ однакоже достаточнаго ручательства, когда предстоитъ преобразованіе системы правленія. Вотъ списокъ новыхъ министровъ: графъ Спарре, президентъ коллегіи палаты юстиціи; баронъ Штьернальдъ, мин. иностр. дѣлъ; генералъ Гогенгаузенъ, военный министръ; полковникъ Эренстамъ, морской министръ; земскій староста Зандстремеръ, мин. финансовъ; профессоръ Генбергъ, мин. просвѣщенія.

— Правительство отнеслось въ комитетъ сейма о разрѣшеніи кредита въ 150,000 таллеровъ, на усиленіе Стокгольмскаго гарнизона, по случаю возникшихъ смятеній. Комитетъ согласился на это требованіе, изъявивъ желаніе, чтобы войска, въ возможной скорости были снова распущены на свою родину. Въ слѣдствіе того, нѣсколько эскадроновъ кавалеріи выступили изъ столицы.

— Въ столицѣ господствуетъ совершенное спокойствіе. Общее вниманіе обращено на комитетъ, кому поручено составить правила репрезентаціи. Многія лица, неприсутствующіе въ комитетѣ, заняты составленіемъ устава.

Szwecya.

Sztokholm, 11 *kwietnia*.

Wszyscy Ministrowie, którzy przy początku Sejmu zasiadali w gabinecie, złożyli swoje urzędowanie i zostawili innym ster rządu. Nowy jednak gabinet nie odpowiada powszechnemu życzeniu; są-to mężowie prawi, lecz nie przedstawiają żadnéj rękojmi w chwili, kiedy wypada zmienić dotychczasowy systemat zarządu. Lista ich jest następująca: Hr. *Sparre*, Prezes Kollegium Izby sprawiedliwości; Baron *Stjerneld*, Minister spraw zagranicznych; Jenerał *Hohenhausen*, Minister wojny; Półkownik *Ehrenstam*, Minister marynarki; Starosta ziemski *Sandströmer*, Minister skarbu; Professor *Genberg*, Minister oświecenia.

— Rząd wezwał Komitet Sejmu do udzielenia mu kredytu 150,000 talarów, na pomnożenie załogi Sztokholmu, z powodu zaszłych zamieszek. Komitet przychylił się do tego żądania, wynurzając życzenie, aby wojska jak najśpieszniéj wysłane były do swych miejsc rodzinnych. W skutek tego, kilka szwadronów jazdy wyruszyło już ze stolicy.

— Stolica jest zupełnie spokojna; cała atoli baczność zwrócona jest na Komitet, mający wypracować zasady reprezentacyi. Wiele osób, nienależących do Komitetu, zajmuje się redakcyą ustawy.

Италія.

Неаполь, 8 Апрѣля.

Въ *Журналѣ Австрійскаго лойда* напечатана прокламація, (отъ 7-го Апрѣля) которою Король Неаполитанскій объявляетъ Итальянцамъ о предстоящемъ образованіи италійскаго союза и собраніи въ Римѣ конгресса, предложеннаго Его Величествомъ; потомъ объ отправленіи войскъ, которыя должны дѣйствовать за-одно съ войсками центральной Италіи, и наконецъ о готовности содѣйствовать Ломбардіи всѣми морскими и сухопутными силами, всѣми арсеналами и сокровищами Неаполя.

— Министерство Серра Капріола совершенно удалилось. Составъ новаго кабинета слѣдующій: Г. Тройа, президентъ совѣта; Г. Карріати, министръ иностр. дѣлъ; Г. Ферипьо, министръ внутреннихъ дѣлъ; военный и морской министръ Г. Пепе; просвѣщенія Г. Лука; публичныхъ работъ Г. Дельи Уберти; финансовъ Г. Ліете, духовныхъ дѣлъ Г. Конфарти; милостей и юстиціи Г. Саличетти; земледѣлія Г. Валдакини. Этотъ кабинетъ совершенно прогрессивный.

Палермо, 1 Апрѣля.

Постановленіемъ здѣшняго парламента учреждено правленіе изъ предсѣдателя и шести министровъ, по его назначенію. Предсѣдатель и министры отвѣтствуютъ за свои дѣйствія. Предсѣдатель не утверждаетъ постановленій парламента, а только объявляетъ оныя во всенародное извѣстіе; онъ не можетъ отсрочивать и распускать парламента, не можетъ объявлять войны, ни заключать мира; ему только предоставлено право миловать преступниковъ въ извѣстныхъ, закономъ опредѣленныхъ, случаяхъ.

— Въ италіанской газетѣ *il Tempo* отъ 28 Марта сообщаютъ по частнымъ письмамъ изъ Палермо, что англійскій флотъ, находящійся въ тамошней гавани, высадилъ нѣсколько полковъ англійскихъ морскихъ солдатъ, для защиты свободы парламентскихъ совѣщаній и сохраненія публичнаго порядка въ столь важныя и сомнительныя минуты.

Испанія.

Мадритъ, 7 Апрѣля.

Вчера, въ 5 часовъ по полудни, прибыли сюда герцогъ и герцогиня Монпансье и становились въ королевскомъ замкѣ. Въ Барцелонѣ произошли смятенія, но скоро были подавлены. Арестованные были тотчасъ разстрѣляны. Мадритскій гарнизонъ будетъ состоять изъ 20,000 человѣкъ.

— Изъ дѣла, производящагося объ участникахъ смятеній 26 Марта обнаруживается, что заговорщики намѣрены были Инфанта Донъ Энрика провозгласить главою регенціи или республики.

— Арестованные депутаты: Олозага и Эскозура отвезены, подъ конвоемъ жандармовъ, въ Кадиксъ, откуда они отплывутъ къ филиппинскимъ островомъ.

— 27-го числа м. м. состояло уже около 300 чел. подъ военнымъ судомъ, который все еще собирается подъ предсѣдательствомъ генерала Бальбоа. Комитетъ прогрессистскихъ сенаторовъ и депутатовъ, просилъ политическаго начальника, графа Вистаэрмоза, о дозволеніи поднести Королевѣ прошеніе объ освобожденіи приговоренныхъ къ смертной казни. Но въ слѣдствіе приказанія министра внутреннихъ дѣлъ, ему отказали въ этомъ дозволеніи, и два приговоренные, изъ которыхъ одинъ французскій уроженецъ, по имени Барбъ, приготовляемы были третьяго дня, поутру, къ смерти.

Włochy.

Neapol, 8 kwietnia.

Dziennik Austryackiego *Lloidu* zawiera proklamacyą Króla Neapolitańskiego, przez którą tenże oznajmuje Włochom o mającém nastąpić utworzeniu Włoskiego Związku, i zgromadzeniu się w Rzymie zaproponowanego przez Jego Kr. Mość Kongressu; dalej o wysłaniu wojska, mającego działać wspólnie z wojskami Włoch środkowych, i nakoniec o gotowości wspierania Lombardyi całą siłą morską i lądową, wszystkiemi zasobami i skarbami Neapolu.

— Ministerstwo Serra Capriola usunęło się całkowicie. Nowy gabinet złożony jest następnie: P. Troja, Prezydent Rady, P. Cariati, Minister spraw zagranicznych; P. Ferigno, Minister spraw wewnętrznych; Wojny i Marynarki, Jenerał Pepé; Oświecenia, P. Luca; Prac publicznych, P. Degli Uberti; Skarbu P. Liete; Spraw duchownych, P. Conforti; Łaski i Sprawiedliwości, P. Salicetti; Rolnictwa, P. Baldachini. Jest to gabinet całkiem postępowy.

Palermo, 1 kwietnia.

Parlament Palermitański ustanowił władzę wykonawczą złożoną z Prezesa Rządu i sześciu Ministrów, przez tegoż wybieranych. Prezes i Ministrowie są odpowiedzialni za swoje działania. Prezes nie nadaje sankcyi prawom, przez Parlament uchwalonym, ale je tylko ogłasza. Nie może Parlamentu odroczać i rozwiązywać; nie może wydawać wojny i zawierać pokoju; atoli służy mu prawo ułaskawienia, w przypadkach, przez ustawę przewidzianych.

— Dziennik *il Tiempo* z 28-go marca donosi, podług listów prywatnych z Palermo, że z floty angielskiéj w tamtejszym porcie stojącéj, wysadzono na ląd kilka półków angielskiéj marynarki, dla bronienia wolności obrad Parlamentu i utrzymania publicznego porządku w tak ważnych i niepewnych chwilach.

Hiszpania.

Madryt, 7 kwietnia.

Xięstwo Montpensier przybyli wczoraj o godzinie 5 w wieczór do Madrytu, i wysiedli w zamku Królewskim. W Barcelonie zaszły niespokojności, ale zaraz przytłumione zostały. Aresztowanych rozstrzelano natychmiast. Załoga Madrytu ma być wzmocniona do 20,000 ludzi.

— Z śledztwa względem zaburzeń z dnia 26 marca, wykrywa się, że spiskowi mieli zamiar Infanta Don Enrique postawić na czele Rejencyi lub Rzeczypospolitéj.

— Uwięzieni Deputowani Olozaga i Escosura odwiezieni zostali pod eskortą żandarmów do Kadyxu, zkąd odpłynąć mają do wysp Filipińskich.

— Już d. 27 znajdowało się około 300 osób pod sądem wojennym, który jest ciągle zgromadzony pod przewodnictwem Jenerała Balboa. Komitet progressistowskich Senatorów i Deputowanych, prosił Szefa politycznego, Hr. Vistahermosa, o pozwolenie podania do Królowéj prośby o uwolnienie skazanych od kary śmierci. Ale w skutku rozkazu Ministra spraw wewnętrznych odmówiono mu tego pozwolenia, i dwóch skazanych, z których jeden Francuz, nazwiskiem Barbés, przygotywywani byli onegdaj rano na śmierć.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 27-го Апрѣля 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.